

عنوان مقاله:

تکنیک های ترجمه تشبیه در برگردان عربی رمان ثریا در اغما بر اساس الگوی پیرینی

محل انتشار:

التنظیرات و النقد فی الادب العربی، دوره 1، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

حبیب کشاورز - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه سمنان، سمنان- ایران.

خلاصه مقاله:

تشبیه یکی از صنایع بلاغی است که در شعر و نثر ادبی وجود دارد. همچنین تشبیه یکی از ابزار تصویرسازی ادبی به ویژه در رمان است. در نگاه اول ممکن است ترجمه تشبیه کار دشواری نباشد، اما از آنجا که انتخاب مشبه، مشبه به و وجه شبه، در هر فرهنگ و زبان متفاوت است، در ترجمه تشبیه نیز باید به این مسائل توجه کرد. پیرینی از جمله پژوهشگرانی است که در زمینه ترجمه تشبیه راهبردهایی را ارائه کرده است. پیرینی شش راهبرد برای ترجمه تشبیه پیشنهاد داده است: ۱- ترجمه تحت اللفظی، جایگزینی مشبه به با مشبه به دیگر، تقلیل تشبیه به مفهوم، حفظ مشبه به بعلاوه ذکر وجه شبه، جایگزینی مشبه به با شرح و حذف تشبیه. در این مقاله با استفاده از این راهکارها و به شیوه تحلیلی-توصیفی به ارزیابی ترجمه تشبیهات به کار رفته در ترجمه عربی رمان ثریا در اغما توسط احمد موسی پرداخته شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که مترجم از میان داهبردهای ارائه شده از راهبرد ترجمه تحت اللفظی بیشترین استفاده را کرده است. استفاده مترجم از سایر راهبرد ها بسیار کمتر بوده است. مترجم با تاکید بر امانتداری و جهت معرفی فرهنگ ایرانی به مخاطبان عرب، بیشتر تشبیهات را به صورت تحت اللفظی ترجمه کرده و تغییرات کمی در آنها ایجاد کرده است. همچنین نزدیکی دو فرهنگ ایران و عرب ها می تواند از عوامل استفاده زیاد از این روش باشد.

کلمات کلیدی:

تشبیه، ثریا در اغما، پیرینی، احمد موسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1763431>

